

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1983
JANUÁR

SPIRÓ GYÖRGY

Esti műsor

Középfajú naturalista színmű szünet nélkül

Szereplők:

BÉLA, negyven körül

BELLA, a felesége, negyven körül

Géza, negyven körül

GIZI, a felesége, negyven körül

ZSOLTI, Béla és Bella fia, tizenhét körül

Színhely: lakótelepi másfél szobás lakás. Balról a lépcsőház felfelé és lefelé vezető lépcsővel. A hosszú előszobából balról jobbra nyílik: a vécé, a konyha a kamerával, a kisháló és jobboldalt a nagyszoba. A nagyszobából jobbra nyílik az erkély, attól jobbra semmi: a fekete ég. A lakás belmagassága 2,60 m. A konyhában szemközt ablak, alatta frizsider, jobbra gáztűzhely, mosogató, fölötte konyhaszekrény. Baloldalt, hátul, kamra-ajtó. A bal oldali falnál asztal, két hokedli. A kishálóban szemközt kis ablak, alatta radiátor, mellette kis íróasztal székkal, baloldalt ágy, jobbra szekrény, a kis-szoba nagyon zsúfolt. A nagyszobában szemközt szekrény, kicsit jobbra nagyképernyős tévé tévéasztalon, jobbra a sarokban virágállvány virágokkal, a jobb oldali falon ablak és erkélyajtó, az ablak alatt radiátor, a bal oldali falnál kettős ágy, az ágy és a szekrény találkozásánál üres sarok, a tévével szemben, a közönséghez közelebb asztal négy székkal. Ez a szoba is nagyon zsúfolt.

A darab játszható minden nap, amikor tévéadás van; adásszüneti napon nem játszható. A televízió a játék alatt mindvégig be van kapcsolva, a műsorok szövege mindvégig hallható és érthető, este hét óra tíz perctől a játék végéig. A televízióban az aznapi valóságos műsor megy: esti mese, tévétorna, tévéhíradó, főműsor, illetve vasárnap a Hét és a főműsor. Rendkívüli műsorok esetén a darab szintén játszható.

A színt sötét. Lépések, baloldalt a lépcsőházban kigyullad a villany, kisvártatva megjelenik Béla, jön fel a lépcsőn, megáll, kulccsal kinyitja az előszobaajtót, belép az előszobába, felgyújtja a villanyt, leveszi a cipőjét, az ajtó mellé készített papucsba bújik, becsukja az ajtót, kétszer ráfordítja a kulcsot, bennehagyja a zárban. Be-megy a szobába, felgyújtja a villanyt. A lépcsőházban kialszik a villany. Béla bekapcsolja a tévét, amelyben az este hét óra tíz perckor esedékes aznapi műsor megy. Béla bámulja egy darabig, körülnéz

BÉLA Hol vagy? (Csönd) Itthon vagy? (Csönd)

Béla kimegy az előszobába, bemegy a vécébe, becsukja maga után az ajtót, kis szünet, vízöblítés, Béla kijön, becsukja a vécéajtót. Kinyitja a konyhaajtót, felgyújtja

a villanyt, Bella a konyhaasztalnál ül, kezében kés és pucolandó krumpli, előtte tálon felszeletelt kolbász és keménytojás, ül

Minek ülsz itt sötétben?

Csönd, Béla bemegy a szobába, bevágja maga mögött az ajtót. Bella kimegy az előszobába, leoltja a villanyt, visszamegy a konyhába, leül, pucolja és szeleteli a krumplit. Béla nézi a tévét, közelebb megy, állítja a fényt és a hangot, nézi. Körülnéz, leül egy székre, ül, feláll, kimegy az előszobába, benyit a kishálóba, felgyújtja a villanyt, a kisháló üres

Hová ment a kölyök? (Csönd, kijön a kishalóból, **be**-megy a konyhába) Azt kérdeztem, hol van a kölyök?

BELLA Honnan tudjam? Elment. BÉLA

Folyton elmegy. Hová ment? BELLA

Nem tudom.

BÉLA Mért nem tudod? Biztos koncertre ment. Mindig oda megy.

BELLA Akkor odament,

BÉLA Mikor jön haza?

BELLA Honnan tudjam?

BÉLA Te vagy az anyja. Nem te vagy az anyja?

Csönd. Bella pucolja a krumplit. Béla leül a másik hokedlira, kezébe vesz egy kanalat, dobol vele az asztalon

BELLA Ne dobolj.

BÉLA Nem dobolok. (Leteszi a kanalat, feláll, benyit a

kamrába, kivesz egy megkezdett pálinkásüveget) BELLA Ne igyál megint.

BÉLA Nem iszom.

Béla meghúzza az üveget, visszaül a hokedlira, csönd. Bella pucol

BELLA Oltsd el a villanyt a kishalóban.

BÉLA Eloltom. (Csönd. Feláll, kinyitja a konyhaszekrényt, nézeget befelé, becsukja. Benéz a kamrába, kivesz egy befőttésüveget)

BELLA Ne egyél, mindjárt kész a vacsora.

Béla leül, leteszi az üveget az asztalra, nem vesz belőle. Nézi, hogyan pucolja Bella a krumplit

BÉLA Vizben főzted?

Bella pucol

Ma nem vittem mankót. (Csönd) Körbejártam a tömböt. Nézttem az ajtók üvegében. ahogy megyek. Nem is sántítok.

BELLA Ezért nem gyógyul a lábad. Folyton mászkálsz vele.

BÉLA Mivel mászkálok én?

BELLA A lábaddal. Azzal.

BÉLA A doktor azt mondta, használjam. Az jót tesz. BELLA Ha már lementél, bevásárolhattál volna. BÉLA Mért nem szóltál?

BELLA Nem is voltam itthon. Mert cipeltem a szatyrokat. Én folyton szatyrokat cipelek.

BÉLA Tehetek én róla? Én tehetek róla? Mivel cipeljek én? A lábammal? Mi? Azzal?

Csőnd, Bella pucolja a krumplit

Nem is látszik, hogy sántítok. Ha valaki nem tudja, nem veszi észre.

Csőnd, Bella pucolja és szeleteli a krumplit. Béla fogja a pálinkásüveget, bemegy a szobába, leül egy székre, iszik az üvegből, nézi a tévét, ül, leteszi az üveget a szék mellé, feláll, a szekrény és az ágy közötti sarokból előveszi a lefektetett padlókefét, a korongok helyére ventilátorok vannak szerelve, bedugja a konnektorba, felemeli a padlókefe fejét, bekapcsolja, nagy züggással forogni kezdenek a ventilátorok. Béla a sarokban álló virágokhoz megy, a levelek lebegnek a széltől, Béla nézi, közelíti-távolítja a padlókefét

BELLA Zárd el! Zárd már el! Szétmegy a fejem!

BÉLA Mi van? (Közelít a padlókefével a belógó csillár felé, de az nem mozog. Zúg a padlókefe. Kopogás fentről, még egyszer, Béla kisértatva elzárja a padló-kefét, lefekteti a földre. Leül, nézi a tévét, ül, feláll, kimegy a konyhába) A Maszákék dörömbölnek. (Ne-vet) Megüti őket a guta.

Csőnd, Bella jénaiba önti a felszeletelt krumplit, Béla nézi, leül a hokedlira

Mikor jön haza a kölyök?

BELLA Honnan tudjam?

BÉLA Majd kap két nagy frászt, amikor megjön.

Bella a felszeletelt tojást és kolbászt is a jénaiba rakja, lefedi, berakja a sütőbe, meggyújtja a gázt, kislángra teszi, leveszi a kötényt, az ablaklincstre akasztja, be-megy a szobába, megáll, nézi a tévét, leül egy székre. Csönd. Bella feláll, kihúzza a konnektorból a padló-kefe dugóját, a sarokba állítja a padlókefét. Áll, az ab-lakhoz megy, kinéz, bámul kifelé. Visszaül a székre, bámulja a tévét. Csönd. Béla feláll, benéz a kamrába, kivesz még egy befőttesüveget, leteszi az asztalra, nézi. Kezébe veszi a kanalat, a két üveget ütögeti. Bella feláll, kimegy az előszobába, bemegy a kishozzába, el-oltja a villanyt. Áll, felgyújtja a villanyt, kinyitja a kis íróasztal fiókját, turkál benne. Béla feláll, kimegy az előszobába, bemegy a kishozzába, nézi, mit kutat Bella

Mi van?

BELLA Semmi. (Pár kazettát, tollakat, szemetet, papírokat rak az asztalra, turkál bennük)

BÉLA Mit keresel?

BELLA Semmit.

BÉLA Van neki valahol egy pornólapja.

BELLA Itt nincs.

BÉLA Hova dugta? (Kinyitja a szekrényt, turkál ben-ne. Az egyik kabát zsebéből fényképet húz ki, nézi)

BELLA Mi az?

BÉLA Fénykép. Valami zenekar. Csupa hülye szakállas buzi.

BELLA (feláll, odamegy, kiveszi a képet Béla kezéből, nézi) Melyik zsebben volt?

BÉLA Ebben.

Bella visszateszi a fényképet, más zsebekben turkál, nem talál semmit

Pedig volt neki egy pornóújságja. A fiókban tartotta.

Bella felhajtja a díványt, az ágyneműtartóban kutat, nem talál semmit

BELLA Tudnám, hova dugja. (Visszasöpri az asztalról a fiókba a holmikat, becsukja a fiókot, ül. Béla áll. Csönd)

BELLA Mit állsz itt? Hetek óta könyörgök, hogy javítsd meg a vízcsapot!

BÉLA Hogy az istenbe javítsam meg, ha nem lehet el-zárni a főcsapot!

BELLA Meg se próbáltad.

BÉLA Két hete mást se csinálok. Le van betonozva a főcsap, nem lehet elzárni!

BELLA Akkor is megörülök. Éjjel-nappal csöpög. Nem hallod? Most is csöpög! Szétmegy a fejem.

BÉLA Rángassam ki a falból? Az egész lakást előnti a víz! Hogy nem lehet ezt felfogni! Nem lehet el-zárni a főcsapot!

BELLA Ahelyett, hogy a hülye elektromos micsodáid-dal szórakozol.

BÉLA Zárd el a főcsapot te, jó? Keresd meg a gondnokot. Hívja ki a vízműveket.

BELLA Még ennyit se várhat el az ember. (Kimegy a konyhába, benéz a kamrába, visszateszi a két befőttes-üveget a kamrába, leül az egyik hokedlira. Béla leül a kishozzában a székre, kihúzza az asztalfiókot, turkál benne. Csönd)

BÉLA Nincs még kész? BELLA

Mi van már megint? BÉLA Nincs

még kész?

BELLA Mi van? Ne üvöls! Béla

feláll, kimegy a konyhába

BÉLA Nincs még kész?

BELLA Nincs. Ne üvöltözz folyton, jó? És oltsd el a villanyt a kölyöknél.

BÉLA Délben is hideget ettem.

BELLA Mért nem főzöl magadnak? Itthon rohadsz egész nap.

Béla kimegy a konyhából, bemegy a szobába, bevágja az ajtót

Ne csapkodj, jó? Ne csapkodj!

Csönd. Béla áll, bámulja a tévét. Bella feláll, bemegy a kishálóba, eloltja a villanyt, visszamegy a konyhába, leül. Béla leül, meghúzza az üveget. Feláll, a sarok-hoz megy, felemeli a padlókefét, kirohan vele a konyhába

BÉLA Megmondtam, hogy ne állítsd fel, tönkremegy a ventilátor!
Megmondtam! Igen? Megmondtam, és te felállítod! Hogy képzeled?!

Bella feláll, bemegy a szobába, bevágja az ajtót, leül, csönd. Béla a padlókefe alját nézegeti, kihúzza a frizsider dugóját a konnektorból, piszkálja a ventilátort, bedugja a padlókefe dugóját, beindítja, működik. Bella feláll, az öntözőkannával megöntözi a virágokat, a radiátor párologtatójába is önt vizet, a kannát vissza-teszi a virágállványra, visszaül, nézi a tévét. Csönd. Béla kikapcsolja, majd lefekteti a padlókefét a kőre, kinyitja a sütőt, szagolgat, mosogatóruhával megfogja a jénait, kivesszi. Leveszi a fedőjét, nézi

Nincs benne tejföl.

Csönd

Nincs benne tejföl! (Leteszi a mosogatóruhát, bemegy a szobába) Nincs benne tejföl!

BELLA Akkor tegyél bele.

Béla áll, sarkon fordul, bevágja az ajtót, kimegy a konyhába, kinyitja a frizsidert, kutat benne, becsukja

Nincs tejföl.

Bella ül, nézi a tévét. Béla bemegy a szobába BÉLA

Nincs tejföl.

BELLA Vettél volna tejfölt.

BÉLA Honnan tudjam, mit főzöl? Mért nem vettél te?

BELLA Mert fel voltam pakolva. Két kezem van, érted? Két kezem van.

BÉLA Tejföl nélkül rakottkrumpli!

BELLA Hozzál tejfölt.

BÉLA Tejfölt! Ilyenkor! Honnan? BELLA

Akkor megeszed tejföl nélkül.

BÉLA Rakottkrumpli tejföl nélkül! (Leül egy másik székre. Csönd. Nézik a tévét)

BELLA Kérjél a szomszédban.

BÉLA Nem kérek.

BELLA Akkor megeszed tejföl nélkül.

Csönd, nézik a tévét. Bella feláll, kimegy a konyhába, megáll
Most minek vetted ki? Megmondtam, hogy nincs kész. Minek vetted ki?

Csönd, Béla nézi a tévét. Bella visszateszi a fedőt, a jénait visszarakja a sütőbe, Felegyenesedik, belebotlik a padlókefébe

Vidd innét ezt a szart, mert kihajítom!

BÉLA Hozzá ne nyúlj! (Kirohan a konyhába, felkapja a padlókefét, beviszi a szobába megáll. Bella leül a hokedlira. Csönd. Béla a sarokba fekteti a padlókefét, leül, nézi a tévét. Meghúzza az üveget, feláll, kimegy a konyhába, leül a másik hokedlira, csönd.)
Holnap benézek.

Csönd

A mankót is viszem, ne mondják, hogy szimulálok.
(Heherészik)

Csönd

Talán a jövő héten már kiírnak,

Csönd

Téged persze nem érdekel. Mit érdekel ez téged? (Kinyitja a frizsidert, benéz)

BELLA Ne egyél vacsora előtt.

BÉLA Délben is csak valami szar hideget ettem". (Be-csukja a frizsidert, csönd. Felgyűri a nadrágszárát, a lábszárát nézegeti)

BÉLA Gyógyul. Nézd csak.

BELLA Ne nyomkodd.

BÉLA Máralig érzem. (Nézegeti a lábát, aztán vissza-gyűri a nadrágját)

BÉLA Nincs meg kész?

BELLA Nincs.

BÉLA Mi van a tevében?

BELLA Nézd meg.

Béla bemegy a szobába, a tévé tetejéről leveszi a rádió-újságot, nézi

BÉLA Semmi érdekes. (Visszateszi az újságot a tévére, felveszi a kannát, megöntözi a virágokat, visszateszi a kannát a padlóra. Csönd. Leül, nézi a tévét, meghúzza az üveget. Ül, feláll, kimegy a konyhába, áll)

BELLA Menj le sétálni.

BÉLA Most jöttem fel.

BELLA Akkor se mászkálj itt folyton. Bent is mindenki folyton mászkál. Az agyamra mennek. Folyton mászkálnak.

BÉLA Neked az lenne jó, ha mindig délutános lennék; mi? Csak ne legyek itthon! Ne is találkozzunk! Te meg azt csinálsz, amit akarsz? Akkor jó neked, ha én a kórházban döglök? Te meg éled világot!

Bella feláll, bemegy a szobába, bevágja az ajtót, leül, meghúzza az üveget, ül, bámulja a tévét. Csönd. Béla bemegy a szobába, leül a másik székre, nézi a tévét. Csönd

Menjünk el. Na? Valahova. Moziba.

BELLA Fáradt vagyok.

BÉLA Hol a moziműsor?

Bella hallgat. Béla feláll, a rádióújság alatt kutat Nincs itt a

szerdai. Hallod?

Bella hallgat. Béla kimegy a konyhába, kinyitja a mosogató szekrényét, kutat a személtáda mellett, feláll, be-megy a szobába

Nincs meg a szerdai. BELLA

Én hozzá se értem.

BÉLA Ezt is a gyerekre fogod, mi?

BELLA Mit fogok én a gyerekre? Hadd halljam! Mit fogok én a gyerekre?

Béla kimegy a szobából, bemegy a kishálóba, felgyújtja a villanyt, körülnéz, kihúzza az íróasztal fiókját, turkál benne, becsukja, bemegy a szobába

BÉLA Nincs meg. *(Csönd, Béla leül, nézi a tévét)* BÉLA

Add ide az üveget.

BELLA Ne igyál annyit.

BÉLA Mi az, hogy annyit? Nem is iszom!

Béla feláll, fogja az üveget, kimegy a szobából, a kis-szobában leoltja a villanyt, bemegy a konyhába, az üveget a kamrába rakja, kinyitja a sütőt, visszacsukja, leül a hokedlira. Csönd

Tejfől nélkül! (Csönd. Béla feláll, kimegy a konyhába, leül a másik hokedlira. Csönd)

BÉLA Esetleg kérek egy pohár tejfölt.

BELLA Kérjél.

BÉLA A Horváthnének biztos van, vagy a Maszákéknak.

Csőnd

Csak nem lenne jó, ha ideszoknának.

Csőnd

A Vereséknek biztos van. De oda nem. Azokhoz nem.

Csőnd

Olyan hülye dolog, beállítani, kérek egy pohár tej-fölt. Mert a feleségem képtelen venni egy pohár tej-fölt. Szégyen.

BELLA Akkor ne menjél.

Csőnd

BÉLA Hová tetted az üveget? *(Csönd. Béla benyit a kamrába, előszedi az üveget, meghúzza)*

BELLA Egész nap piáltál, mi?

BÉLA Nem piáltam egész nap. És mi közöd hozzá. BELLA

Reggel még tele volt.

BÉLA Hát aztán?

BELLA A májad is tönkre fog menni.

BÉLA Hadd menjen. Érdekel is téged.

BELLA Mert olyan sokat keresel. Amióta táppénzen vagy, jó sokat keresel.

BÉLA Én tehetek róla? Mondd meg! Én tehetek róla? Látom én, mintha a fogadat húznák, amikor adni kell az orvosnak. Jó lenne, ha feldobnám már a talpamat, mi? Az lenne a jó! *(Megint meghúzza az üveget)* Még a kórházban is jobb volt. Ennél még az is. Ott legalább törődtek az emberrel. Megkérdezték, mi bajom.

BELLA Elkártyázhattál négyszáz forintot.

BÉLA Csak kétszáznegyvenet. Hát aztán? Az is jó volt. Lehetett kártyázni. Voltak mindenféle emberek. Meséltek. Én is meséltem, és odafigyeltek.

BELLA Csak tudnám, miről meséltél.

BÉLA Akármiről. Mindenről! Amiről neked nem lehet.

Béla feláll, bemegy a szobába. Csönd. Béla leül, nézi a tévét. Béla feláll, vizet iszik a csapból, elzárja, a csap csöpög, próbálja jobban elzárni, nem megy. Be-megy a szobába, áll

Fel kéne jelenteni őket. Röhej.

BELLA Ezt mondd évek óta.

BÉLA Olyan nincs, hogy a csap fölé ne tegyenek el-zárót. És nem tettek.

BELLA Hallgass már. nézem a tévét.

BÉLA Olyan izgalmas, mi?

BELLA Akkor is nézem!

Béla a tévéhez megy, a kontrasztot állítja

Minek nyűlsz hozzá? Az előbb jó volt! Béla

tovább csavargatja

Hagyd abba! Elrontod!

BÉLA Mikor rontottam el? Mondd meg! Mikor rontottam el?

Béla feláll, kimegy a konyhába. kinyitja a csapot, iszik, elzárja, csöpög, próbálja jobban elzárni, nem megy

Soha nem rontottam el semmit! Olyan még nem volt! *(Leül, nézi a tévét, Béla bemegy a szobába)*

BELLA Folyik a csap.

BÉLA Ne mondd.

BELLA Most jobban folyik.

BÉLA Baszkuráltad, mi?

BELLA Hozzá se értem!

BÉLA Persze. Mindent csak én rontok el. Meg a gyerek. Nincs is itthon. Ezt is ránk fogod?

BELLA Mit fogok én a gyerekre? Hadd halljam! Mi?

Béla kimegy a konyhába, Béla utána. Béla szemléli a csapot, kinyitja a mosogató alatti szekrényt, elővesz egy harapófogót, megpróbálja azzal jobban megszorítani

El fogod törni.

BÉLA Biztosan. *(Pizsmog)*

BELLA Hagyd abba.

BÉLA Most mit hisztizel? *(Feléje fordul)* Most mit hisztizel, mi? Mondd meg! Mit hisztizel?

A lépcsőházban kigyullad a villany. Béla bemegy a szobába. leül, nézi a tévét. Béla próbálja elzárni a csapot. Lépések a lépcsőházban, felülről jön le a lépcsőn Géza és Gízi, mindketten papucsban. Géza kezében pálinkásüveg. Megállnak az ajtó előtt. Kis szünet. Géza becsönget. Csönd

Csöngettek.

Béla feláll, kijön az előszobába

Nem nyitod ki? *(Leteszi a fogót, kijön az előszobába)* Nem vitt kulcsot a kölyök? *(Kinyitja a kisablakot)* Á-á-á! ... *(Kinyitja az ajtót)*

GÉZA Csókolom. Szervusz. Gondoltuk ...

BÉLA Szervusz. Csókolom. GIZI Nem akarunk zavarni. BÉLA Gyertek. Na, gyertek. GÉZA Hoztam egy üveget, hátha. BELLA Jöjjenek. Tessék.

Géza és Gizi bejön az előszobába, Béla becsukja az ajtót, kétszer ráfordítja a kulcsot

BÉLA Úgyis most fogunk vacsorázni.

GÉZA Azt hittük, ti már ettetek. Mi már ettünk. BELLA Jöjjenek. Mindjárt kész a vacsora. GIZI Mi már ettünk. Úgyhogy mi nem.

BÉLA Ugyan, nem fog megártani.

GIZI Azt hittük, már ettek. Én nem is tudom.

BELLA Semmi különös. egy kis rakottkrumpli. Azt igazán lehet.

GÉZA Megy már a híradó?

Bemennek a szobába. Béla a kamrából mankót vesz elő, azzal sántikál utánuk

BELLA Csavard le a tévét.

GIZI Csak hagyjátok, nem zavar.

BÉLA *(lecsavarja a hangot)* Hallgassátok!

Csönd, a tévéhang tompán, de érthetően hallatszik A

Maszákék. Mindig bömböl náluk.

GÉZA Nálunk is hallani. Ez az egész nincsen szigetelve.

BELLA Űljenek le.
Géza, Gizi leül

Vedd elő az eszcájpgot.

GÉZA Mi már tényleg ettünk.

BÉLA Akkor majd nézitek.

Bella és Béla, az utóbbi mankóval, kimegy a konyhába. Béla előszed négy tányért, kést, villát, tálcára teszi, mankóval beviszi. Bella kivieszi a sütőből a jénait, tálcára rakja, beviszi. Béla mankóval kimegy

GIZI *(Béla után)* Űljön le, majd mi segítünk!

BELLA Nem kell. Tud az járni. GIZI

De mégis.

BELLA Csak rakottkrumpli van.
Béla mankóval jön, behoz három poharat

BÉLA. Jó sok kaja van.

GIZI Maga ne ugráljon folyton.

BÉLA Á, ez semmi.

BELLA Mindig este főzök. De néha annyira fáradt vagyok, hogy akkor se.

BÉLA Szeretitek tejföl nélkül? Mert mi úgy szeretjük. GIZI Hozhatok tejfölt.

GÉZA Mi úgyse eszünk.

GIZI Nekik.

BÉLA Nekünk nem kell, mi tejföl nélkül szeretjük. *Géza kinyitja az üveget, tölt a három pohárba*

GÉZA Ki nem iszik? BELLA

Én. Nem szeretem.

GÉZA Na, egy kicsit.

BÉLA Nem kell erőltetni. Elég egy családban egy alkoholista. *(Nevet)*

GÉZA Legalább több marad nekünk. *(Nevet, koccint, hárman isznak)*

Bella talál két tányérba, a harmadikat is kézbe veszi GIZI De mi tényleg nem.

BELLA Csak egy keveset. *(A másik tányért is meg-rakja)*

GIZI Ez nekem sok. Majd én kevesebbet,

Bella a negyedik tányért is megrakja, leteszi BELLA Ez igazán nem sok. Csinálok valami salátát. GÉZA Nem kérünk, köszönjük.

BÉLA Én kérek.

Bella kimegy a konyhába, Gizi feláll, utánamegy GIZI

Segítek.

Bella nyersuborkát vesz elő a kamrából, utána fejes-salátát, a csaphoz viszi, megmossa. Gizi szeleteli az uborkát. Együtt csinálják a salátát.

BÉLA Nem rossz.

Géza megint tölt kettejüknek, felhajtják Én már alapoztam.

GÉZA Én is. Még bent. Névnap volt. Kís

csönd, ülnek, nézik a tévét

GIZI Hozok egy kis borsot.

BELLA Nekem is van. Paprikát tegyek rá?

Gizi *benéz a kamrába, elővesz egy üveg ecetet, Bella átveszi* GIZI Vágok hagymát.

BELLA Ha titeket nem zavar...

Gizi két fej hagymát is kiviesz a kamrából. Pucolja. Bella uborkát szeletel, hirtelen elsírja magát, leül a hokedlira GIZI Na! Ne! Nem kell úgy kikészülni. Na.

Bella sír, a könnyeit törülgeti, megint szeleteli az uborkát

BÉLA Biztosan nálunk is ittak.

GÉZA Még nem írtak ki?

BÉLA Még nem. Talán a jövő héten.

GÉZA Addig örülj, amíg itthon lehetsz.

BÉLA Kicsit már unom.

GÉZA Cserélnék veled, öregem.

Csönd, nézik a tévét. Gizi és Bella salátát készít BÉLA

(kiált) Ki fog húlni, gyertek!

GIZI Mindjárt kész van!

Csönd, nézik a tévét. Gizi és Bella hagymát vág BÉLA Ha nem jöttök, most nem kapnék salátát. Csönd, Géza rágyújt, feláll, kinéz az ablakon

Nyolckor fut a Horváthné. Minden este.

GÉZA Megnézzük. Himbálózna a mellei, mi?

BÉLA A mellei? Azok igen. *(Nevet)* Jó hosszúak. Csak nem látni elég jól, magasan vagyunk.

GÉZA Egészen kicsi mellei voltak még húsz évvel ez-előtt. Amikor majdnem kijutott az olimpiára.

BÉLA Hát, azóta megnyúltak neki.

GÉZA Sovány kis csaj volt. BÉLA A

Horváthné?

GÉZA Semmi se volt rajta. Ott futkározott a grund mellett, ahol laktam. Akkor is át lehetett látni a combjai között, ha vigyázba állt. A melle pedig befelé horpadt neki.

BÉLA Most meg lóg. Meg kéne fogni egyszer.

GÉZA Tisztára szivacs lehet. Mi? Tőf-tőf, összenyomod, annyi sem marad, mint egy pingponglabda.

BÉLA Nem hord melltartót. Ez fix.

GÉZA Aztán panyókára veti futás közben, mi?

Eljátssza, mindketten kuncognak. Gizi és Bella beviszi a salátát, Gizi a szemét törölgeti, a kuncogás megszakad

BELLA Hagymát is vágunk.

GIZI Most minek gyűjtöttál rá?

GÉZA Nem tudtam, meddig csináljátok. GIZI

Minek gyűjtasz rá folyton?

BELLA Hozok hamutartót. *(Kimegy a konyhába, kifújja az orrát)*

GÉZA Ezt még elszívom.

GIZI Nem illik.

Bella beviszi a hamutartót a szobába

BÉLA Csak füstölj nyugodtan.

BELLA Minket nem zavar.

Leülnek, Géza elnyomja a cigarettát. Béla a széknek támasztja a mankót, amely ott is marad. Esznek, köz-ben nézik a tévét

BÉLA Látsz tőlem?

GÉZA Igen. - Nagyon finom.

BELLA Lehet, hogy tejföllel jobb lenne.

GÉZA Nem, így jó.

GIZI Kár, hogy már vacsoráztunk.

BELLA Ül odébb, nem látnak tőled.

GÉZA De, mondtam, hogy látok.

Béla odébb húzza a székét, megigazítja a mankót

Nem kellett volna.

BÉLA Jó így?

GÉZA Persze. Az előbb is jó volt.

Esznek, csönd, néha odanéznek a tévére. Hosszú evés-szünet
GIZI Jó a saláta is.

GÉZA Nagyon finom. Tejfölhöz nem menne a saláta. BÉLA

Mért, a salátába is jó lenne a tejföl.

GIZI Nagyon jó ez a saláta.

Csönd, esznek, néha tévét néznek. Hosszú szünet

BELLA Kenyeret kér valaki?

Nemet dűnnyögnek. Bella kimegy, behozza a kenyeret. Béla és Géza vesz belőle. Esznek. Csönd

GIZI Milyen fura hangja van ennek a tévének.

BÉLA Mert nem itt szól, hanem a Maszákéknál. Adjak rá hangot?

GÉZA Az előbb csavarta le, nem emlékszel?

Béla feláll, mankó nélkül a tévéhez megy, felcsavarja a hangot

GIZI Én azt hittem, ez szól.

BÉLA Ugye? Minden szót hallani. *(Lecsavarja, vár, felcsavarja, visszamegy, leül, eszik. Csönd)*

BELLA Még egy kicsit?

GÉZA Nem, köszönöm, elég.

BÉLA Tejföllel jobb lett volna.

GÉZA Így volt tökéletes.
GIZI Ne gyűjts rá azonnal.

GÉZA Nem is akartam rágyújtani. BÉLA

Nyugodtan, minket nem zavar.

GÉZA Ti csak egyetek nyugodtan, éri nem bírok többet.
Csönd, hárman esznek, nézik a tévét

BÉLA Tölthetek?

GÉZA Majd én. *(Tölt a három pohárba; Bellához)* Magának még mindig nem?

BELLA Nem szeretem, mit csináljak.

GÉZA Hát akkor isten, isten. *Koccintanak, isznak, esznek. Bella feláll*

BÉLA Alig ettél valamit.

BELLA Nekem elég. Valami gyümölcsöt?

GIZI Isten őrizz, dehogy!

GÉZA Úljön vissza, nekünk ez bőven elég volt.

Bella visszaül. Csönd. Béla és Gizi eszik. Szünet

BELLA *(feláll, megfogja a salátástálat, kifelé indul)* Hozzak még?

GIZI Isten ments.

Bella kimegy a salátástállal, vizet ereszt bele a mosogatóban

Mosogat? Segítek.

BÉLA Dehogy, csak így szokta, rögtön evés után. GIZI

Segítek.

BÉLA Nem kell, egyen még.

GIZI Úgyis befejeztem. *(Gizi a saját tálját és Géza tálját meg a két salátástálat az evőeszközökkel ráteszi*

a tálcára. Bellához) Maga csak egyen nyugodtan. *(Ki-viszi a tálcát a konyhába, Bella mellett berakja a mosogatóba. Béla leteszi a kést, villát, kifelé néz)*

GÉZA Egyél még. *(Cigaretta vesz elő, rágyújt)* BÉLA

Tisztasági mániás.

Csönd. A nők mosogatnak. Béla a tálat nézi, nem eszik. Géza bámulja a tévét

GÉZA Az a kurvaság, hogy nem lehet elválni. BÉLA

Ti elválhattok, nincs gyerek.

GÉZA De van lakás, öregem. Másfél szoba.

BÉLA Itt mindenkinek ez van.

Kis csönd. Béla tölt két pohárba, Géza koccint vele

GÉZA Ezt nem lehet kétfelé cserélni. Azt mondja, az egész az ő pénzéből van. Nem is igaz. Beszállhatnánk egy nagyobbba, ha ezt eladjuk, és ha felépül, kettőre cserélhetnénk. De az néhány év. Addig megint albérletben, együtt. 'Tizenöt éve kibírtuk. Most nem. Válla-lati kölcsönt is kapnék. De ő nem. Az istennek se.

Csönd. A nők mosogatnak, törülgetnek

Pedig ez az üzlet, paúkám. Most jó hitelt adnak. Az államnak tartozni a legjobb üzlet. De hát magyaráz-hatsz neki.

Csönd. Bella bejön a szobába, Béla elől elveszi a tányért és a salátástálat, a késsel és villával együtt rá- rakja a magával hozott tálcára, a jénait is ráteszi, ki-viszi, a konyhában berakja a mosogatóba. Gizi törülget

Ez a másfél szoba most megér minimum félmilliót. Minimum. Ennyivel beszálhatok egy háromszobásba, adó nincs, mert lakásra megy. Mire felépül, másfél

millió. Akkor elcserélem egy ekkorára, és vehetek még egy ekkorát. Akkor is, ha a kis lakás fajlagosan többet ér.

BÉLA Ez nekünk nem megy. Gyerekekkel, albérletbe? *Csönd*

Pedig lenne egy különszobám.

Csönd, nézik a tévét

GIZI A srác?

BELLA Csavarog.

GIZI A múltkor, pénteken, nem, talán csütörtökön, vagy mégis pénteken, szóval találkoztam vele a lépcsőházban, azt mondja: csokolom, én meg: jó napot. *(Nevet)* El is pirult. Nagyon megnyúlt.

BELLA Meg. *(Az edényeket berakja a szekrénybe)* Valami édességet.

GIZI Isten őrizz.

Bella a frizsiderre néz, észreveszi, hogy a dugó ki van húzva a konnektorból

BELLA Odanézz!

GIZI Hm?

BELLA Megint kihúzta! A múltkor úszott az egész lakás, ő meg dőglött bent az ágyon, észre se vette! *(Bedugja a dugót, leül a hokedlira. Gizi a másikra* 1) Mindig az elektromos szerkesztővel vacakol. Mást se tud kitalálni.

Csönd

BÉLA Mi se tudtunk elválni. A lakás miatt. Hova menjek? Es akkor még a gyereket is neki ítélték volna.

GÉZA Tudom. BÉLA

Tizenegy éve.

GÉZA Mi még akkor nem is laktunk itt.

BÉLA Kijöttem a kórházból, egy nappal korábban, és egy pasas cuccai voltak itt.

GÉZA Tudom.

BÉLA Mi ez? - kérdeztem. Semmi, mondja. Meg se próbált tagadni. Mi? Tizenegy éve!

GÉZA Na erre iszunk. *(Tölt, koccintanak, nézik a tévét)* GIZI Mi van a lábával?

BELLA Tudom is én. Azt mondja, gyógyul neki. Jár vele.

GIZI Akkor jó. Fekszenek nálunk ilyenek.

BELLA Folyton mutogatja, hogy gyógyul. Neked is meg fogja mutatni.

GIZI Én nem értek hozzá.

BELLA Akkor is meg fogja mutatni. *(Feláll, megpróbálja elzárni a csapot)*

GIZI Nálunk is csöpög, képtelen megjavítani. Egy mérnök, és még erre se képes.

BELLA Vegyész mérnök.

GIZI Mindegy. Mérnök.

BELLA *(tovább próbálkozik, most a mosogatóra tett fogóval)*
Nem érdekes, csak a csöpögést nem bírom. Folyton hallom.

GIZI Adjak füldugót? Én füldugóval alszom. Horkol. BELLA

Eh. *(Ráncigálja a csapat, Gizi nézi)*

BÉLA Ez a kurva lakás. Hogy örültünk, amikor kaptuk.
Szövetkezeti, minden.

GÉZA Ja, te melós vagy. Úgy könnyű.

BÉLA A frászt könnyű. Könnyű?! GÉZA

Jól van, na.

BÉLA Könnyű a fenét. Az anyósoméknál laktunk éveig.
Rohadt vén boszorkány. Egy hétfejű sárkány. Vállalati
kölcsön, nem mozdulhattam éveig. Most is ott rohadok.
Mehettem volna máshova, hívtak, ötven fillérrel többet
adnak, minden, akkor már mehettem volna, hát nem
közbejött a lábam? Az első műtét. Pont akkor.

GÉZA De most már jó.

BÉLA Isteni.

GÉZA A lábad.

BÉLA Gyógyul. *(Feltűri a nadrágszárát, mutatja)* GÉZA

Szép.

BÉLA Mankó nélkül járok.

GÉZA Rendbe fog jönni.

BÉLA Már kétszer rendbe jött. Aztán kivetette. Most a
combsontból ültettek át.

GÉZA Az a jó. A combsontból. Azt nem veti ki.

BÉLA Ugye? A hülyék. Kezdhatték volna ezzel. Két-szer
kínlódtam hiába. Tudod, hogy fáj?

GÉZA Képzelem.

BÉLA Nem is a műtét, hanem aztán. Az nem igaz. De már
gyógyul.

Csönd, nézik a tévét

GÉZA Ezek mit csinálnak? *(Feláll, kimegy a konyhába)* GIZI

Náluk is csöpög.

GÉZA Tudom. A múltkor is csöpögött.

BELLA Mondom neki, hogy csinálja meg, de nem hajlandó.

GÉZA Ezt ne így, még kiszakad a falból! Nincs el-zárója!
GIZI Segíts már egy kicsit.

GÉZA De így nem lehet! *(Átveszi a fogót, nézi a csapat)*

BÉLA *(feláll, mankóval kimegy a konyhába)* Mi van? BELLA A

csap.

BÉLA Hagyjátok a francba, úgyse lehet megcsinálni. GÉZA

Várjál, megpróbálom.

BÉLA A gumi rohadt el.

GÉZA Biztos. El kéne zárni a főcsapot.

BÉLA Naná.

BELLA Látod, ő azonnal nekifog.

GÉZA Csak próbálgatom, de el kéne zárni a vizet. Azt meg
nem lehet.

Piszmognak

BELLA Viszek be valami édességet. *(Kutat a kamrában)*

GÉZA Menj be a szobába, jó?

GIZI Mért, nem csinálok semmit.

GÉZA Nem férek el.

GIZI Pont tőlem nem férsz el.

Géza leteszi a fogót. Csönd

BÉLA Hagyjuk a fenébe.

GIZI Pont tőlem nem fértél el.

Géza cigarettát vesz elő

GÉZA Most rá fogok gyújtani. *(Rágyújt)*

BELLA *(az asztalról a tálcára rakja a befőtteket)* Menjünk be.

Bella és Gizi bemegy a szobába, Bella leveszi a terítőt, kimegy az erkélyre, lerázza. Gizi leül, nézi a tévét

GÉZA Kéne nekem egy jó kis betegség. Fél évig. Szanatórium.

BÉLA A, az se jó.

GÉZA Kinyúlni egy kicsit. Olvasgatni.

BÉLA Még nagyon fáj, amikor már bementem. Ácsorogtam a
mankóval, jé, mondják, szevasz, mi van, a tőkötet is
átültették? - és semmi.

GÉZA Nem kell bemenni.

BÉLA Valahová muszáj. Hova lehet menni? GÉZA

(tűnődik) Moziba. Meccsre.

BÉLA Egész nap?

GÉZA Maszekolhatsz.

BÉLA Én? Mi a francot? Ide nem fér semmi. *(Bemegy a kamrába, kihozza az üveget, nyújtja. Géza meg-húzza, aztán Béla is meghúzza, csönd)*

GÉZA Ha én egyszer hónapokig otthon lehetnék!

Leülnek a hokedlira

BELLA Ezek mért nem jönnek?

GIZI Hagyd. Legalább nem látom egy kicsit.

Bella másik terítőt vesz elő a szekrényből, felrakja az asztalra, Gizi a kenyeret lerakja egy székre. Bella leül, nézi a tévét

BÉLA Állati szarul alszom. Nem tudok aludni. És olyanokat
álmodok!

GÉZA Lehet, *hog*y meghal a nagybátyja *(Befelé int a fejével)*.
és örökök. Az közös szerzemény, nem? Lehet, hogy pár
százezer. A lakás meg az örökség, akkor el lehetne válni.
Egyedül kibírnám albérletben. Mennyi,

másfél év? Kettő *Egy* ugyanilyet biztos tudnék építeni.

BÉLA Teljesen hülye álmok. Valami nagy tengeren vagyok. sose láttam a tengert, és meg vagyok kötözve, a szám is betömve, baromira dobál a tenger, és klassz nők úszkálnak a vízben. de nem lehet, meg vagyok kötözve.

GÉZA Feláll meg reggel?

BÉLA Szokott.

Csönd. Bella feláll, a tévéhez megy. megnézi a tévé-újságot

BELLA Semmi érdekes,

GIZI Mit csinálnak ezek kint?

BELLA Mutogatja a szerkentyűit. Lámpát szerelt a mankójába.

GIZI Nem maszekol semmit?

BELLA Ez? Semmit.

GIZI Pedig neki van szakmája. Nem csak egy hülye mérnök, aki nem ért semmihez.

Bella felveszi az öntözőkannát, a virágokhoz megy, fel-sikít

BELLA Ömlik a víz!

Géza felugrik, besiet a szobába, Béla utánaballag a mankóval, Gizi felugrik

Folyik a víz! Folyik! Mindig ez van! (Rohan a konyhába, mosogatórongyot kap fel, rohan be, törülgeti az állványt es a padlót, Béla nézi)

GÉZA Alig pár csepp.

GIZI Nem vészes. *(Mefogja a virágokat, kettesével ki-viszi őket az erkélyre, Bella padlót töröl, csönd)*

GÉZA Esetleg ha beüvegeznék az erkélyt. Talán adnak rá engedélyt.

GIZI *(visszajön az erkélyről)* Nem üvegezel be semmit. GÉZA Mért, még fűteni is lehetne. Elég nagy erkély. GIZI Aztán koszt csinálsz.

GÉZA Nagyobb lenne a hasznos alap-terület.

GIZI Nem üvegezel be semmit.

BÉLA ^{Egy} ilyen erkélyt beüvegezni?

GÉZA Ki lehetne rakni a székrényeket.

GIZI Azokat nem. Azokat a szép bútorokat te nem fogod tönkretenni. Cseresznyefa. Még nagyapámtól. Azokat nem. *Bella kimegy a konyhába, kicsavarja a rongyot a mosogatóba, megy vissza a szobába törölni*

BÉLA Ezt már nem kell, felszárad. BELLA Fel fog jönni a padlószőnyeg.

BÉLA Akkor leragasztom. Volt már ilyen. Feljött utána? Feljött utána egyszer is?

Géza legy az erkélyre, nézelődik lefelé. Bella kimegy a konyhába, száraz rongyot vesz elő, beviszi, azzal törli a padlót. Gizi kiviszi a kenyeret a konyhába, berakja

a konyhaszekrénybe. Visszamegy, a tálcáról az asztalra teszi a befőtteket, leül, nézi a tévét. Béla kimegy a mankóval az erkélyre. Csönd. Bella kiviszi a rongyot a konyhába, kezét most, megpróbálja elzárni a csapot

GÉZA Cseresznyefa. Még jó, hogy nem paliszander.

Csönd. Géza és Béla nézelődik lefelé Nem fut a Horváthné.

BÉLA Lehet, hogy ma nem fut. Pedig szokott. ,Körbe-loholja az Ábécét. A múltkor az a félfülű kutya, tudod, hát majdnem elkapta. Állt a Horváthné a fal-nál és sikított! *(Sikít, nevet)* És hadonászott, hessegette a kutyát! *(Hadonászik, nevet)* Fél órát vinnyogott, így! *(Hadonászik, hátát a házfalnak vetve, nevet, Géza is nevet)* A kutya rég ott se volt, ő meg hadonászik! Mindenki őt nézte! Hát, az volt a műsor!

Nevetnek

GIZI Mi baj van?

BÉLA *(visszaszól)* Semmi. Dumálunk,

Csönd

GÉZA Tölünk nem látni ilyen messzire.

BÉLA Mondd már.

GÉZA Csökkenti a lakás értékét, ha csak a szemközti házra látni. Pech.

Csönd, nézelődnek. Bella megtörli a kezét. bemegy a szobába, leül

GIZI Elég éles ez a kép?

BELLA Gyere be, csináld meg a képet! *Béla bejön a mankóval az erkélyről*

BÉLA Ezt? Jó ez, *(A tévéhez megy, csavargatja)* Most jó?

GIZI Jó. Még egy kicsit. Nem úgy, fordítva.

Béla ácsorog, nézi a képet. Csönd. Bejön Géza. ácsorog, a sarokba megy, felemeli a padlókefét

BÉLA Ventilátor. Itt úgyse lehet padlókefét használni. GÉZA Ügyes.

Béla bedugja a dugót a konnektorba, bekapcsolja, tartja a keféit, mind a három ventilátor forog, a gép nagyon zúg

BELLA Kapcsold már ki. semmit se hallok!

BÉLA Nem jó? *(Nevet)*

BELLA Kapcsold ki!
Béla kikapcsolja

Egész nap ezt hallgatom! Szétmegy a fejem! GÉZA De csak akkor működik, ha tartod.

BÉLA Igen, muszáj fogni. Egy állvány kéne. Majd ki-találok valamit. *(A villanykapcsolóhoz megy a mankóval, leoltja a villanyt, bekapcsolja a mankóba épített elemilámpát, pásztázza őket)*

GIZI Lámpa!

BELLA Elég volt, kapcsold fel a villanyt.

Béla pásztáz még egy darabig, aztán felgyűjtja a villanyt,
Géza kézbe veszi a mankót, nézegeti

BÉLA Kifűrtam, és beletettem egy elemlámpát. Itt lehet
kapcsolni, kívül.

GÉZA Ügyes. *(Kapcsolgatja)* Beadhatnád találmánynak

BÉLA Ugye? *(Kiveszi Géza kezéből a mankót, leül, a mankót a
széknek támasztja. Géza is leül. Csönd. Nézik a tévét)*

GÉZA Nincs itt egy centiméter? GIZI

Ne kezd már megint. BÉLA

Centiméter? Biztos van. GÉZA Csak

lemérem faltól falig. BÉLA Micsodát?

GÉZA A szobát. Állítólag egyforma méretűek, de ahogy
nálunk dolgoznak! Fél négyzetméter eltérés már minimum
hatezer forint.

GIZI Folyton a négyzetmétereid!

BÉLA Hol van a centiméter?

Bella feláll, kimegy a konyhába, kutat a kamrában

GÉZA Ha mondjuk jön a vevő, lemérem előtte. És akkor többet
kell fizetnie, mert nem a tervrajz számít

GIZI Nem adjuk el a lakást, érted? Én nem megyek
albérletbe. Soha többé. Az a lakás az enyém.

GÉZA Azt te csak hiszed. Én is adtam bele. Majdnem a felét.

GIZI Az anyám adta az egészset. GÉZA

Nem vitatkozunk, jó? Nem itt. Csönd.

Bella bejön a centiméterrel

Köszönöm.

Bella leül, nézik a tévét

BELLA Mire kell a centiméter?

BÉLA Semmi, csak úgy.

Csőnd, nézik a tévét

Hozhatnál valami édességet.

GIZI Nem, nem, köszönjük.

GÉZA Igazán nem.

BELLA Van kompót. Hozok tányért. *(Kimegy a konyhába, a
szekrényből tányérokat, kanalakat vesz elő beviszi)*

GÉZA Ennyi év házasság után minden közös szerzemény.

GIZI Majd az ügyvéd megmondja. Nekem te ne szövegeelj.
Semmi se úgy van. Vedd tudomásul, hogy én tudom.

GÉZA Szívem, ne itt.

Bella kitárolja a kompótot

GIZI Mi igazán nem.

GÉZA Köszönjük. *(Cigaretta vesz elő, rágyújt)*

Gizi Hátha valaki enni akar.

GÉZA Akkor majd eloltom. Igen?

Majd ha esztek, el-oltom.

*Gizi maga elé veszi a tányért, eszik. Géza fújja a füstöt, nem
oltja el a cigarettát. Béla felugrik, az erkélyhez megy, kilép,
nézelődik, visszaszól*

BÉLA Nem fut. Lehet, hogy elpasszoltuk.

Géza feláll, kimegy az erkélyre, néznek lefelé GIZI

Mit néznek ezek?

BELLA Folyton a Horváthné mellett nézi. Távcsöve is van.
Ezzel szórakozik.

GIZI Jó, ha csak nézi.

BELLA Egész nap ezt várja. A Horváthné este futni szokott.
Majdnem minden este, ő meg várja.

Csőnd

GÉZA Arra is gondoltam, hogy csinálók egy fals centi-métert.
Amelyiken egy méter csak nyolcvan centi. Jön a vevő, én
lemérem, nyerek rajta húsz százalékot. Na? Egész szép
összeg. Százezer, öregem. Van-nak hülye palik, bevehetik.

BÉLA Hogy micsodát?

GÉZA Nem érdekes. Á, úgyse érdekes.

Néznek lefelé

BELLA Már a kölyök is rajta röhög.

GIZI Volt már neki magömlése?

BELLA Folyton az van neki. Nem győzöm mosni. GIZI

Szép nagy gyerek.

BELLA Egy hülye melák. Olyan, mint az apja.

*Béla és Géza bejön a szobába, leülnek. Nézik a tévét. Géza
meghúzza az üveget. - Télen természetesen minden
kimenetelkor nagykabátot vesznek, és maguk mögött behajtják
az ajtót*

GIZI Van pohár.

BÉLA A, nem kell. *(Átveszi az üveget, ő is meghúzza)* Csönd,
nézik a tévét

BELLA Ne nyomogasd.

BÉLA Nem is nyomogattam.

BELLA Addig tapizod, amíg megint be fog gyulladni.

BÉLA Egyszer se gyulladt be. Ez már nem is fog. *(Fel- gyűri a
nadrágszárát)* Szépen gyógyul. Maga ért hozzá

GIZI Szép.

BÉLA Kétszer kivetette, a marhák, más csontját ültették át,
naná, hogy kivetette. Akkor innen vettek, a combból.
(Feljebb akarja húzni a nadrágot, nem megy) Na mindegy.
Ezt nem veti ki, ez az enyém. Ezt nem veti ki, igaz?

GIZI Ezt nem.

BELLA Türed vissza a gatyádat. Mégiscsak.

BÉLA Miért? Szakember. Biztos már sok ilyet látott.

GIZI Láttam.

BÉLA Neki ez nem újság.

BELLA Nekem se.

GIZI Látok én vért, gennyet, felfekvést, tályogot, mást se látok. És mit össze nem tudnak szarni! Elképesztő, Alig kapnak kaját, mégis folyton összeszarják magukat. Takarítónő, az nincs, a vécét is mi pumpáljuk, tele van vattával, hányadékkal, azt is nekünk kell, mindent.

GÉZA Szívecském.

GIZI Mért, nem így van? - Maga volt kórházban, láthatta. Ezt csináljuk, bagoért. És akkor azt hiszik, gavallérok, ha odacsúztatnak egy húszast a szaros kezükkel.

BÉLA Nem tudom, velünk nagyon kedvesek voltak. Mosolyogtak, megkérdezték, hogy érezzük magunkat. Nagyon jó kórház volt. Főleg az utolsó. Kistévét is be lehetett vinni. Volt a kórteremben kettő, az egyik színes.

BELLA Nem veszünk kistévét. Elég ez a nagy.

BÉLA Ezt most mért mondod? Én nem azért mondtam!

GIZI Tévézni, azt nálunk is lehet. Bámulják a tévét, és összeszarják az ágyat.

Csőnd

BELLA *(Béla felgyűrt nadrájjára néz)* Most mi van, szellőzteted?

BÉLA Jót tesz neki. Már alig látszik. Persze az igazi seb belül van. A csontban. Láttam röntgenen. Az egész testemről csináltak egy csomó felvételt.

GIZI Nem jó a sok röntgen. Árt.

BÉLA Nem volt olyan sok,

GIZI Nem kell hagyni. Veszélyes.

GÉZA Semmi baja se történik.

GIZI Te tudod vagy én tudom? Tanultuk, hogy baj lesz belőle.

BÉLA Micsoda?

GÉZA Marhaság. Minden ápolónő azt hiszi magáról, hogy orvos.

BÉLA Mért, mi lehet?

GÉZA Semmi, öregem. Látod, hogy gyógyul! Na.

GIZI Nahát, én tudok eseteket. Otthagyják a palit egész nap az alagsorban, egyszerűen elfelejtik. Jó huzatos, mindjárt a proszektúra mellett.

GÉZA Hát aztán?

GIZI Olyan is van, hogy kinyírják a palit. Ilyen volt, hogy rossz vért kötöttek be neki. Annak is ez volt, csonttritkulás. Besárgult, nézi a docens, nem baj, mondja. Jöttek is a tepsivel. Ez így megy.

GÉZA Mért, őneki semmi baja se lett.

GIZI Tiszta véletlen. Kap egy csomó röntgent, kész.

GÉZA Kicsit fáradt vagy.

GIZI Még szép, hogy fáradt vagyok! Fáradt se legyek?

Folyton éjszakozom, hosszúzom, még fáradt se legyek? Akinek nincs kölyke, éjszakázzon. Most mit mond-jak? Éjszakázom.

GÉZA Ki tehet róla, hogy nincs gyerekünk?

GIZI Na még az hiányozna. Egy gyerek. Na még csak azt. Mosni a pelenkát. Virrasztani, mert bömböl. Egy csomó pénz kiadobni. Aztán felnő, bömbölteti a magnót, kitér a lakásból, mehetünk a szemétdombra. Még csak az kéne. Így is eleget visítognak itt a lépcső-házban.

Csőnd. Nézik a tévét

BELLA Hát, nehéz. Sose mehetünk sehova, mindig a gyerekre kell vigyázni.

BÉLA Mért, most sincs itthon.

BELLA Ők szabadok. Járhatnak moziba. Minden.

BÉLA Mi is mehetnénk. Mondtam is, hogy menjünk. Te nem akartál.

BELLA Én már az idejét se tudom, mikor mentünk valahova.

BÉLA Pont ma este mondtam, hogy menjünk.

BELLA Hova mentünk volna?

Csőnd

Mire jön a hév meg a busz, már jöhetünk vissza.

Csőnd

BÉLA Egyszer az életben jöttünk volna taxival.

BELLA Taxival! Ugyan!

GÉZA Vegyetek valami használt kocsit.

GIZI Az egy átok, a kocsi. Mindig rossz.

GÉZA A szerelő is megmondta: úgy jó a Trabant, ha szar. *(Nevet)*

GIZI Csak a pénzt zabálja. Alig megyünk vele, így is havi kétezer. Biztosítás, Casco, miazisten, zabálja a benzint, és mindig valamit ki kell cserélni, mert le-robban.

GÉZA Ez ilyen. Akkor is megéri.

GIZI Mást se csinálsz, mint pucolod. - Mást se csinál, mint pucolja. - Éjjel-nappal. Ilyen tisztító, olyan szivacs, nem is megyünk vele. Aztán ha kéne, persze hogy nem lehet menni, nincs ablaktörő.

GÉZA Mit csináljak, ha lelopják! Én lopom le?

GIZI Más meg tudja bütykölni, te folyton mászkálsz a szerelőhöz.

GÉZA Mert annak van alkatrésze! Én lejárom a lábamat, akkor se kapok! En is meg tudnám csinálni!

GIZI Mert te olyan ügyes *vagy*.

Csőnd

GÉZA Akkor is jó dolog, na. Szabadon mozoghatunk. A szabadság, az jó. Minden évben utazunk, nem? Voltunk Pozsonyban, Prágában, és voltunk kétszer Jugóban.

BÉLA Az jó.

GIZI Oda nem is kocsival mentünk!

GÉZA Hoztam egy rádiót beépített kazettával meg vekkerrel, kvarc, kint is feketén vettem, különben állati drága, itthon elpasszoltam a duplájáért, bejött az úti-költség.

BÉLA Emlékszem, mutattad.

GÉZA Ja, tényleg. Marha jó rádió volt. Digitális vekker, minden.

BÉLA Klassz volt.

Csönd, nézik a tévét

BELLA Még csak az hiányozna nekünk, egy ilyen rá-dió. Azzal mennél a vécére is. Csinálnál belőle haj-száritót, amelyik világítani is tud.

Csönd. Nézik a tévét. Vízubogás kezdődik, nem akar elmúlni

BÉLA Na basszák meg! Megint elszarták a vécét! A Veresék. Folyton ez van. *(Feláll, letűri a nadrágját, kimegy a kamrába, seprút vesz elő, addigra Bella is kimegy az előszobába)*

BELLA Ne! Ne csináld, levered a tapétát!

BÉLA De az istenit, megint nem fogunk aludni éjjel! BELLA De ne, nincs értelme!

BÉLA Akkor felmegyek és kipofozom a vécéjéből! BELLA

Ne, tedd le a seprút, add ide.

Géza kijön az előszobába

GÉZA Mi az, mész megverni?

BÉLA Nem, csak felkopogok, amilyen süketek, ők nem is hallják, a Veres bemegey a szobába, ott ő nem hallja, csak mi lent.

BELLA Nézze meg, milyen a tapéta, ott fönt! Folyton döfködi a seprúval, pedig ettől **sose** lett jó a vécéjük! *(Bella elveszi a seprút, beviszi a kamrába, becsukja a kamraajtót, visszamegy a szobába. A víz zúg. Bella leül, nézi a tévét)*

Béla és Géza az előszobában áll, nézik a mennyezetet GÉZA

Nem ázik be?

BÉLA Nem ettől szokott, ez nem a fűtővíz, ez sem-mi, lemegey a csövön, csak a zaj.

Néznek fölfelé

GÉZA Elég szar.

BÉLA Napokig megy. Az egy állat, a Veres. Ötpercenként járnak vécére. Mert zabálnak. Tudod, mit zabálnak? Bifszteket, velőscsontot, borjút, mindent! Idejön a szaga a szellőzőn. Naná, hogy fosnak tőle. Írógépet is püföl, éjjel kettőkor jön rá. Azt is jobban hallani itt, mint nála.

GÉZA Nem a Maszáké?!

BÉLA Nem, azok csak a tévét. Mindegy, egyszer agyonverem. Hallod? Hallod ezt? Most még nem vagyok elég részeg, de ha egyszer az leszek, fölmegey és agyonverem. Rohadt szemét.

GÉZA Jól van, nem kell mindjárt.

BÉLA Nem kell mindjárt! Jött egyszer is havat lapátolni? Jött? Láttad a pofáját? Jött ásni, amikor mindenki? Soha!

GÉZA Jól van, gyere, menjünk be.

BÉLA Mert neki mi prolik vagyunk. Mert neki egyeteme van. És leszar minket.

GÉZA Nekem is van diplomám.

BÉLA Az más, te egy hülye mérnök vagy, csörikám. De ez a szemét, az isten tudja, miből él. Veri az írógépet, és Zsigulija van. Mi? Neked mid van? Egy szar Trabantod!

GÉZA Na gyere.

BÉLA Nem megyek sehová.

GÉZA Jól van, na, gyere, igyunk egyet.

BÉLA A rohadt szemét. Hallod? Hallod? A seggét nem tudja rendesen kitörölni, de azért megvan neki mindene. Egész nap otthon döglik, nem kell neki bélyegeznie, csak püföli a szar írógépet. De nem baj, ha egyszer lesz itt valami, én fölmegey, becsöngetek és kitekerem a nyakát! Érted? Nagyon fog néz-ni!

GÉZA Gyere na. (Betuszkolja a szobába Bélát, Béla leül a székre, Géza nyújtja az üveget)

BÉLA Nem kell. *(Eltolja az üveget, ül maga elé meredve)*

Csönd. A víz zúg, aztán hirtelen abbamarad. Csönd GÉZA

Na látod.

Béla komoran hallgat

GIZI Megcsinálták?

GÉZA Biztos az úszó akadt ki. Az nekünk is mindig kiakad. Finoman kell meghúzni, úgyis akkor kezd jönni a víz, amikor visszaengedi az ember.

BÉLA A rohadt szemét. Az ilyenek miatt van az egész.

BELLA Hagyd már abba! Nem folyik a víz, nem hallod?

BÉLA Tudom én. Azért, mert befogom a számat, azért még tudom. Tudok én mindent.

BELLA Nem kellett volna innod.

BÉLA Tudom. Azt is tudom. Mindent tudok. GÉZA

Na, nem kell.

BÉLA Mit nem kell? Mi? Most mit nem kell? BELLA

Hallgass már, nem hallom a tévét!

Csönd, nézik a tévét, Béla komoran bámul maga elé

BÉLA Ez a hülye műsor, ez is miatta van. Ezek miatt.

BELLA Hagyd már abba!

GIZI Biztosan nem fáj a lába, ha ilyenért képes dühöngeni.

GÉZA Így van. Ez jó jel. Gyere, öregem. Igyál. Béla

meghúzza az üveget, csönd

GIZI Késő van, nem?

GÉZA Hát igen.

BELLA Ne, még nem kell, ezt nézzék végig. GIZI

Fél hatkor kelek.

GÉZA Igen, késő van.

BELLA Ugyan, még itt a kompót.

GÉZA Nagyon finom volt.

GIZI Mi úgyis csak úgy átugrottunk.

GÉZA Gondoltuk, benézünk, tíz percre. *(Feláll)* Majd gyertek fel.

GIZI De tényleg.

BELLA Persze, fölme gyünk.

Gizi feláll

GIZI Nagy már a srác. elvan egyedül.

BELLA Hál' istennek.

GÉZA Na, öreg, még van egy kicsi az üvegben. BELLA

Inkább vigye el.

GÉZA Minek? Van még fent.

Géza és Gizi Bella kíséretében kimegy az elsősobába. Béla is feláll, utánuk megy

BÉLA Ne haragudjatok.

GÉZA Ugyan, öregem.

GIZI Tényleg szörnyű, hogy minden áthallatszik. Úgy-is alig alszom, és akkor a mindenféle zaj. Hiába a fildugó, szagok is vannak.

GÉZA Nálunk a szellőző zűg. Az rosszabb, mint a vécé.

GIZI Az borzasztó. Az egy olyan rezgő vinnyogás. És nem lehet lelőni.

GÉZA Mert nincs lichthóf. Ez a baj. Régen tudták, mit miért csinálnak.

GIZI Na menjünk. GÉZA

Csókolom. Szia. GIZI Szia.

Viszlát. BELLA Majd

felme gyünk.

BÉLA Felme gyünk.

Bella kétszer elfordítja a kulcsot, kinyitja az ajtót, Gizi és Géza kimegy. Géza megnyomja a gombot, a lépcsőházban felgyullad a villany

Szervusz. Csókolom.

Bella becsukja az ajtót, kétszer ráfordítja a kulcsot. Csönd. Géza és Gizi felme gy a lépcsőn, eltűnnek, a villany még ég

BELLA Még csak ez kellett.

BÉLA Miért? Mit csináltam? Mondd meg, mit csináltam!

BELLA Neked mindegy, ki van itt, te csak piálsz, az-tán nézhetem.

BÉLA Semmi rosszat nem tettem! Az isten verje meg, hát mit tettem én? *(Bemegy a szobába, leveti ma-gát a székre, nézi a tévét)*

Bella bemegy, tálcára rakja a tányérokot, a befőttest, mindent, Béla nem mozdul. Bella kiviszi a tálcát a konyhába, az edényeket berakja a mosogatóba, a befőttesüvegeket berakja a kamrába. Megnyitja a víz-csapot, mosogat

(Bentről) Hagyd a fenébe, majd segíték, csak ezt végignézem.

Bella nem szól, mosogat. Béla kisvártatva feláll, ki-megy a konyhába

Mondom, hogy hagyd a fenébe. Majd én.

BELLA Arra várhatok. A lépcsőházban

kialszik a villany

BÉLA Megint kezdted? Mi? Hát már megint kezdted? *(Bemegy a szobába, bevágja az ajtót)*

Bella mosogat, Béla áll, nézi a tévét, kimegy az erkélyre, lefelé nézelődik. Csönd. Bella a tányérokot a csöppögtetőbe teszi. Megtörli a kezét, bemegy a szobába, felveszi az üveget, kiviszi a kamrába, Visszamegy a szobába

BELLA Gyere be, megfázol.

BÉLA De nagyon fontos neked az egészségem.

Bella észreveszi a hamutartót, kiviszi a konyhába, ki-nyitja a mosogató alatti szekrényt, kiviszi a szemét-kosarat, beleönti a hamut

BELLA Levihetnéd a szemetet!

BÉLA Mi van?

Bella visszateszi a szemétkosarat, rácsukja az ajtót, bemegy a szobába

BELLA Levihetnéd a szemetet.

BÉLA Pont most?

Bella felnyitja az ágyat, kiviszi az ágyneműtartóból az ágyneműt, a székekre rakja, visszacsukja az ágyneműtartót, felteszi a lepedőt. Béla bejön az erkélyről

Hülye ez a csaj. Árt a röntgen! Miért? Mit kaptam tőle? Rákot? Az már kijött volna. Hülye csaj. Pofázik összevissza.

Csönd, Bella ágyaz

Jó, hogy tőlünk van kilátás. ők a szemközti házra látnak. A mienk jobb.

Csönd, Bella ágyaz

És nekünk nem is került annyiba. Az övük öröklakás. Nekik sokkal több került.

Bella felegyenesedik

BELLA Hajlandó vagy levinni a szemetet? BÉLA

Mért pont most?!

Bella kimegy a konyhába, kiviszi a szemétkosarat, ki-viszi az előszobába, leteszi az ajtó elé. Béla kimegy az előszobába

Megmondtam, hogy leviszem! A kurva életbe!

BELLA Ne káromkodj! Nem bírom, ha káromkodsz! Nem bírom! *(Berohan a szobába, bevágja az ajtót)*

Béla a fogait csikorgatja, nézi a szeméttödröt, aztán fogja és visszateszi a mosogató alá, bevágja a szek-

rényajtót. Csönd. Bella kinyitja a szekrényt, és kiveszi a hálógét, becsukja a szekrényt, a lépcsőházban ki-gyullad a villany. Béla leül a konyhában. Bella leveszi a pulóverét, a székre teszi összehajtva. Lerúgja a papucsát, leveszi a zokniját, megszagolja, kis tűnődés után kisimítva a székre teszi. A tévére néz, leül a székre, nézi a tévét. A lépcsőházban jön fölfelé Zsolti, a fülén nagy fülhallgató, a magnós rádióra van kapcsolva. Meg-törli a lábát, becsönget

Nyisd ki!

Béla kimegy az előszobába, kinyitja a kisablakot, be-csukja, kétszer elfordítja a kulcsot, kinyitja az ajtót

BÉLA Miért nem viszel kulcsot?

ZSOLTI Szia. (Belép Béla mellett az előszobába) BÉLA

Azt kérdeztem, mért nem viszel kulcsot!

Zsolti nem hallja, a zene ritmusára bemege a kisszobába, felgyújtja a villanyt, leül, a rádiót az asztalra teszi, bámul maga elé, hallgatja a zenét. Béla kétszer ráfordítja a kulcsot, bemege a kisszobába

(Üvölt) Kérdeztem valamit!

ZSOLTI (rémülten feléje fordul) Mi van?

BÉLA Veszed le a füledről! Veszed le azonnal!

Zsolti leveszi a fejéről a fülhallgatót, hülyén bámul. Bella kijön a szobából, benéz a kisszobába

BELLA Ne ordítozz a gyerekekkel, hallod?

BÉLA Ez a rohadt rádió, mindig ezt hallgatja! BELLA

Hadd hallgassa. Te vetted neki. BÉLA Éjjel-nappal a fülén ez a vacak! BELLA Ne ordíts!

BÉLA Te ne szólj bele! Mit pofázol bele?

BELLA Nem túróm, hogy ordibálj a gyerekekkel!

Kis csönd. A lépcsőházban kialszik a villany

BÉLA A, én ezt nem. (Kimegy a konyhába, benyit a kamrába, kiveszi az üveget, meghúzza, leül)

BELLA Te pedig ne feleselj apáddal, megérttetted? Csönd

Veszed le a cipődet azonnal?

Zsolti lassan lehajol

Na igyekezz, igyekezz, mert kapsz két akkora frászt, hogy attól koldulsz. (Bella kimegy a kisszobából, bemege a szobába, kézbe veszi a hálógét, nézi, a szekrény egyik fiókjából kiveszi a varrókészletet, leül az ágyra, befűzi a tűbe a cernát, stoppolni kezd)

Zsolti kifűzi a cipőit, leveszi őket, visszateszi a fejére a fülhallgatót, az orrát túrja, csönd. Béla feláll, ki-megy a konyhából, megáll a kisszoba ajtajában

BÉLA Jól van, na. Nincs semmi.

Csőnd, Zsolti felnéz, bambán nézi

Mi a francot hallgatsz folyton?

ZSOLTI Hm?

BÉLA (kérdően mutat a saját fülére) Mit hallgatsz?

Zsolti megéri, bólint, a fülhallgatóról átkapcsol a rádióra, megszólal a Bizottság „Szerelem” című száma, Zsolti leállítja, leveszi a fülhallgatót, visszatekeri a szalagot, a szám elejére áll

ZSOLTI Állati. Figyelj?

Zsolti bekapcsolja a magnót, nagy hangerőre állítja. Megszólal a szám. Béla hallgatja, egyre vörösebb lesz a feje. Hirtelen Zsoltihoz lép, felrángatja a székről, le-ken neki két pofont. Zsolti bömböl. Bella levágja a hálógét, kirohan

BELLA Ne bánts!d!

BÉLA Rohadt buzeránsok! Ezek a szemét buzeránsok! (Felkapja a rádiót, kikapcsolja, toporzékol) Buzi banda! Szemét buzik!

Bella kikapja Béla kezéből a rádiót, leteszi az asztal végébe. Zsolti bömböl

Ha még egyszer! Ha csak még egyszer! (Béla berohan a szobába, ledobja magát az ágyra. Csönd)

Bella kimegy a kisszobából. Zsolti az ágyra fekszik, hüppög. Bella kimegy a konyhába, leoltja a villanyt. Az előszobában is leoltja a villanyt. Bemege a szobába

BELLA Ne fekdj az ágyra ruhában!

Béla felül, ül, aztán lerúgja a papucsát, leveszi a zokniját, feláll, a zoknit egy székre teszi, leveszi a kötött mellényét, összehajtja, a székre teszi. Az ablakhoz megy, kibámul

Hol a vekker?

BÉLA Hozzá se nyúltam.

Bella keresi a vekkert, megtalálja a tévé tetején. Beállítja, felhúzza

Kurva nagy a hold, figyeled?

Bella leül, folytatja a hálógét stoppolását. Béla vissza-fordul az ablakból

Mit csinál most?

BELLA Hagyd békén.

Béla kifelé indul

Most hová mész?

BÉLA Húgyozni. (Kimegy az előszobába, felgyújtja a villanyt, kinyitja a vécéajtót, becsukja maga után)

Bella stoppol. Vizöblítés, Béla kijön, becsukja maga után a vécéajtót. Megy a szoba felé, megáll a kisszoba ajtajában. Benéz. Zsolti az ágyon fekszik. Csönd

Alszol? (Csönd, Béla felgyújtja a kisszobában a villanyt) Jól van, na, nincs harag. Mi? Nincs harag. Hallod? (Csönd, Béla beljebb megy) Ha lesz pénzünk, kapsz egy, mondjuk, egy sztereo lemezjátstót. Na?

Csőnd, Zsolti elfordul a faltól, kinyitja a szemét, hunyorog

De csak ha viselkedsz. Érted?

Csőnd

Na. (Kimegy, becsukja maga után a kisszoba ajtaját, bemege a szobába) Nincs semmi baja. Már nem sír.

BELLA Udvaroltál neki, mí?

BÉLA Én?

BELLA Így nem lehet. Ez így nem megy.

BÉLA Engem te ne taníts. (A tévé elé lép, nézi) A

lépcsőházban kigyullad a villany

BELLA Holnap későn jövök. Vegyél kaját. Tudsz járni. BÉLA

Mit vegyek?

BELLA Mindjárt felírom.

A lépcsőházban jön le a lépcsőn Géza, az ajtó elé lép, becsönget

Ki az isten?

Béla belebújik a papucsba, kimegy az előszobába. Zsolti kinyitja a kishálóajtót, kinéz. Béla kinyitja az ajtót a kishálóajtót

GÉZA Szia.

BÉLA Szia. (Béla kétszer elfordítja a kulcsot, kinyitja az ajtót)

GÉZA Arra gondoltunk, feljöhetnétek.

BÉLA Most?

GÉZA Van még pia. Nincs olyan késő. Mi úgyis nézzük a tévét.

BÉLA Hát, nem tudom.

GÉZA Nincs késő. Na? Szólj az asszonynak.

BÉLA Éppen le akart feküdni. (Előremegy, Géza utána. Béla belép a szobába, Bella felnéz)

GÉZA Szia. öcskös.

ZSOLTI Ókolomm.

BÉLA Felmehetnének még egy kicsit.

Géza belép a szobába

GÉZA Nincs még késő. Na? Jöjjenek fel. Fél óra. Zsolti

visszafekszik az ágyra

BELLA Korán kelek. GÉZA Mi

is. Nem számít.

BÉLA Hát menjünk. Én úgyse tudok elaludni. BELLA

Nem tudom.

GÉZA Na. akkor megyek, megmondom az asszonynak, hogy jöjnek. (Béla felöltözik. Gyertek így. ahogy vagytok.)

A lépcsőn jön lefelé Gizi, leér, becsönget

Ez ő lesz. Azt hiszi, ittragadok. Jön ellenőrizni. Hátha nem is ide jöttem. Papucsban.

Béla kimegy, kétszer elfordítja a kulcsot, kinyitja az ajtót

GIZI Itt van?

BÉLA Persze. Mindjárt megyünk.

GIZI Van nálunk is minden, tévé, melegszendvics, minden,

BÉLA Most ettünk.

GIZI Csak be kell dobni a sütőbe.

BÉLA Jöjjön be.

GIZI De jönnek, ugye? (Gizi bemegy az előszobába. megáll a kishálóajtónál)

ZSOLTI Ókolomm.

GIZI Szervusz. Már itthon vagy?

ZSOLTI Mmm.

GIZI Hogy megnőttél!

Géza kijön az előszobába

BÉLA Így fekvé nem is látni. Állj fel, fiam. GIZI

Nem kell, így is látni.

BÉLA Azért csak álljon fel. Kelj fel. fiam, köszönj szépen.

ZSOLTI (feltápáskodik) Csókolom.

Bella kijön a hálóinggel a kezében GIZI

Szép nagy gyerek. Egy férfi. BELLA El

is tekereg folyton. ZSOLTI Mért, még

nincs is kilenc.

BELLA Folyton visszabeszél és koncertre jár. Túl jó dolga van neki.

ZSOLTI Nem is koncerten voltam.

GIZI Nem is koncerten volt. BELLA Az

mindegy.

GIZI Hanem hol voltál? A lányoknál, mi? Ilyen szép. erős férfi biztos a lányokhoz jár.

BÉLA Felelj, fiam, ha kérdeznek.

Csönd

GIZI Egy dacos férfi. Hát, hogy megnőtt! Nem' is igaz. GÉZA

Menjünk, jó?

BÉLA Hol voltál, ha szabad érdeklődnöm? Ha nem koncerten voltál?

ZSOLTI Vezetőképzőn.

BÉLA Micsodán?

ZSOLTI Hát vezetőképzőn. Anyunak mondtam. amikor elmentem.

BELLA Nekem te nem mondtál Semmit. Mi az. hogy vezetőképző?

ZSOLTI Hát, szövegelnek.

Csönd

BÉLA Este nyolcig?

ZSOLTI Én megléptem, ők még szövegelnek.

GIZI Na és mit szövegeinek?

Csönd

GÉZA Talán menjünk, jó?

BÉLA Mit szövegeinek?

Nem kell.

ZSOLTI Hát, nem tudom, csak úgy szövegeinek. BELLA

Bella kiválaszt egyet, leveszi a szoknyáját, összehajtja, a székre fekteti, felveszi a szoknyát, bekapcsolja, teljesen kinyitja a szekrény ajtaját, belül tükör van, nézi magát

Soha semmit nem lehet kihúzni belőle.

Mondtam, hogy nem kell.

GIZI Nagyon helyes. Csak legyen dacos. Nagyon helyes.

Bella leveszi a szoknyát, felvesz az ágyról egy másikat, azt veszi fel, bekapcsolja. Béla toporog, közben nézi a tévét. Bella nézi magát a tükörben. Béla felveszi a mankót, kimegy vele az előszobába, benéz a kisszobába

GÉZA Menjünk, jó? - Jöttök, ugye? BÉLA

Mi most felugrunk anyáddal. Ne csinálj koszt, érted?

Megyünk.

Géza az ajtóhoz megy

Zsolti fekszik, nem felel. Bella eloltja a **szobában** a villanyt, kijön az előszobába, becsukja az ajtót, bemegy a konyhába, a kamrából kivész egy üveg befőttet

GÉZA Gyere.

Nem kell.

GIZI Szia.

BELLA Na, menjünk?

ZSOLTI Ókolomm.

Géza és Gizi kimegy a lépcsőházba, Géza megnyomja az automata kapcsoló gombját, becsukja maga mögött az ajtót, felmennek a lépcsőn. Béla bemegy a szobába, felhúzza a zokniját, belebújik a papucsba, felveszi a kötött szvettert. Zsolti visszafekszik az ágyra. Bella be-megy a szobába, leteszi a hálóinget, a vekkerre néz

Béla kimegy az ajtón, a lépcsőházban megnyomja az automata kapcsoló gombját, felgyullad a lépcsőházi villany. Bella eloltja a villanyt az előszobában, kimegy a lépcsőházba. Béla becsukja az ajtót, kétszer ráfordítja a kulcsot, zsebre teszi. Felmennek a lépcsőn, Béla mankóval, eltűnnek. Zsolti felül, hallgatódzik. Feláll, kimegy az előszobába, bemegy a szobába, felgyújtja a villanyt, a tévéhez lép, nézi, kikapcsolja. Hallgatódzik, a tévé hangja tompán, de érthetően áthallatszik. Zsolti eloltja a szobában a villanyt, becsukja maga mögött a szobaajtót, bemegy a kisszobába, bekapcsolja a rádiót, tekeri rajta a kazettás magnót. Megáll, kipróbálja, megint tekeri, egy szám elejére áll. A lépcsőházban-kialszik a villany. Zsolti lefekszik az ágyra, ölében a rádió. Feláll, leoltja a kisszobában a villanyt, visszafekszik, beindítja a magnót. A magnó nagyon hangosan a Bizottság „Balambélusz” című vokális számát játssza

BÉLA Nem lehet őket megsérteni.

Bella felveszi a székről a pulóverét, felhúzza, felveszi a zokniját

BELLA De ne sokáig. És ne légy megsértve, ha fel-állok. Nekem muszáj felkelnem.

BÉLA Nekem is muszáj volt. Korábban, mint neked. Bella a

szekrényhez lép, kinyitja, kutat benne Mi van?

Bella kivész két-három szoknyát, lefekteti őket az ágy-ra, válogat

1981. december